

Em plau de trametre-us el certificat de l'acord adoptat en la sessió del Govern de la Generalitat del dia 12 de maig de 2020, d'aprovació de la iniciativa SIG20TES0621 - Projecte de decret llei de mesures urgents en matèria d'urbanisme, fiances i ambiental, junt amb la documentació de l'expedient corresponent.

El secretari del Govern

Per delegació (Resolució PRE/402/2020, de 14 de febrer,
DOGC núm. 8065, de 17.2.2020)
La directora de l'Oficina del Govern

Barcelona

A LA MESA DEL PARLAMENT

VÍCTOR CULLELL I COMELLAS, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

CERTIFICO:

Que en la sessió del Govern de la Generalitat del dia 12 de maig de 2020, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

“A proposta del conseller de Territori i Sostenibilitat, s'aprova la iniciativa SIG20TES0621 - Projecte de decret llei de mesures urgents en matèria d'urbanisme, finances i ambiental.”

I, perquè així consti, lliuro aquest certificat a Barcelona.

Índex del Decret llei de mesures urgents en matèria d'urbanisme, finances i ambiental

1. Comunicació a la Secretaria del Govern d'inici de la tramitació del Decret llei
2. Memòria justificativa
3. Memòria econòmica
4. Informe jurídic
5. Informe de la Direcció General de Pressupostos
6. Text del Decret llei aprovat pel Govern
7. Certificat del secretari general donant conformitat a la documentació de l'expedient

9032/120953/2020

06/05/2020 - 17:18

9032/120457/2020

06/05/2020 - 17:18

Justificant de lliurament e-Valisa

Objecte del lliurament

Assumpte	Comunicació article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern
De	Ferran Falcó Isern (SECRETARI/ÀRIA GENERAL DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT)
Per a	Víctor Cullell i Comellas (SECRETARI/ARIA DEL GOVERN)
Visualitzadors	Ma. Carme Sardà Vilardaga (ADVOCAT/ADA EN CAP DE LA GENERALITAT)
Llegit per	
Opcions de l'enviament	Important
Documents annexos	

Signatura

Signant	Serveis Administracio Electronica
Ens	
Data	06/05/2020 - 17:18
Entitat de certificació	Consorci Administració Oberta de Catalunya

Contingut

Benvolgut Secretari,
L'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, disposa que el Govern, en cas d'una necessitat extraordinària i urgent, pot dictar disposicions legislatives provisionals, sota la forma de decret llei, en els termes de l'article 64 de l'Estatut. També estableix que l'inici de la tramitació s'ha de comunicar al secretari o secretària del Govern.
De conformitat amb aquesta previsió, et comunico que el Departament de Territori i Sostenibilitat ha iniciat la tramitació d'un decret llei de mesures urgents en matèries competència del departament. Així mateix, et comunico la voluntat d'aquest departament de presentar properament al Govern aquest projecte de decret llei .
Cordialment,

Ferran Falcó Isern
Secretari general
Departament de Territori i Sostenibilitat

Projecte de decret llei de mesures urgents en matèries d'urbanisme, finances i ambientals.

Informe justificatiu i d'impacte econòmic

L'article 38.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, estableix que els projectes de decret llei han d'anar acompanyats amb un informe que justifiqui la necessitat extraordinària i urgent i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar.

Aquest Decret llei conté 4 articles, i una disposició final. L'article 1 preveu la suspensió d'eficàcia temporal de la disposició addicional desena del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, del 3 d'agost. L'article 2 preveu l'aplicació de la mesura a què fa referència l'article 2.2 del Reial decret llei 15/2020, de 21 d'abril. L'article 3 preveu una modificació del règim de finances de les activitats extractives. I l'article 4 preveu la modificació dels Fons del patrimoni natural i la biodiversitat.

Finalment, la disposició final estableix l'entrada en vigor immediata del Decret llei, atesa la urgència en l'aplicació de les previsions.

A continuació s'analitzen les mesures proposades, així com la seva necessitat i urgència i el seu impacte

Article 1. Suspensió d'eficàcia temporal de la disposició addicional desena del Text refós de la Llei d'urbanisme

La disposició addicional desena del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, estableix que els terminis per a la tramitació i la resolució definitiva de les figures de planejament urbanístic i de gestió urbanística establerts per aquesta Llei s'amplien en un mes, en cas que coincideixin totalment o parcialment amb el mes d'agost.

Aquesta disposició addicional, si bé no constitueix una veritable inhabilitació del mes d'agost en la matèria de què tracta, obliga a adaptar l'activitat de l'Administració urbanística a les característiques d'aquest mes de l'any, en què una part considerable de la població gaudeix de les seves vacances anuals.

Això no obstant, l'estat d'alarma declarat per a la gestió de la crisi sanitària ocasionada pel COVID-19, conjuntament amb les mesures corresponents que s'han adoptat successivament, han portat a una certa paràlisi administrativa en aquelles matèries que no estan implicades directament en l'execució d'aquestes mesures, com ara la tramitació de les figures urbanístiques de planejament i de gestió.

Atenent l'evolució de la crisi sanitària i el cessament mateix que s'espera de l'estat d'alarma declarat, és notori que cal recuperar el més aviat possible l'activitat administrativa normal amb relació a les matèries esmentades, per no haver d'afrontar una crisi econòmica més gran que la que s'albira.

En aquest sentit, la disposició addicional desena del Text refós de la Llei d'urbanisme es presenta com a un entrebanc per recuperar, després d'aquestes setmanes de paràlisi, la

tramitació normal de les figures urbanístiques esmentades, de les que sovint depenen inversions econòmiques importants.

Per superar aquesta dificultat, aquest article suspèn l'eficàcia de la disposició addicional desena del Text refós de la Llei d'urbanisme, de forma excepcional, i únicament durant aquest any 2020, per tal que els terminis per a la resolució definitiva de les figures de planejament urbanístic establerts per aquesta Llei, que hagin de ser adoptats pels òrgans urbanístics de l'Administració de la Generalitat de caràcter col·legiat, no resultin novament alterats.

Aquesta mesura no comporta cap impacte pressupostari.

Article 2. Aplicació de la mesura a què fa referència l'article 2.2 del Reial Decret-Llei 15/2020

El Reial Decret-Llei 15/2020, de 21 d'abril, pel qual s'adopten determinades mesures urgents complementàries per recolzar l'econòmica i l'ocupació regula determinades mesures per reduir els costos de pimes i autònoms en matèria d'arrendaments de finques urbanes per a ús diferent del d'habitatge. En aquest sentit, preveu la possibilitat que es pactin ajornaments i reduccions en el pagament de la renda, així com que aquest pagament es faci amb càrrec a les fiances constituïdes en els contractes d'arrendament.

Aquestes mesures tenen origen en el Reial Decret 463/2020, de 14 de març, pel qual es va declarar l'estat d'alarma per a la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada per la COVID-19. Crisi aquesta que té un greu impacte en l'economia, amb el tancament temporal o definitiu d'empreses i negocis i l'aturada d'inversions a tot el món.

Les mesures de reducció de la mobilitat han estat acompanyades de mesures econòmiques i socials per mantenir les rendes de les famílies i treballadors, i també per evitar, entre altres situacions, la manca de liquiditat les empreses, en especial, dels autònoms i les pimes.

La manca d'ingressos i la minoració dels mateixos durant l'estat d'alarma pot donar lloc a una incapacitat financera d'aquestes petites empreses per a fer front al compliment, total o parcial, de les obligacions de pagament de les rendes de locals de negoci i indústria que posa en risc la continuïtat de les seves activitats.

La modificació legislativa que es proposa pretén poder apaivagar, en part, aquesta greu situació i, alhora, assegurar que no es veuen perjudicats els fons de l'Institut Català del Sòl.

L'Institut Català del Sòl és l'entitat de dret públic de la Generalitat de Catalunya que exerceix competències en matèria de promoció de sòl i d'habitatge i, alhora, té encarregada la gestió dels dipòsits de les fiances dels contractes d'arrendaments de finques urbanes que la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans preveu.

D'acord amb la Llei 4/1980, de 16 de desembre, de creació de l'Institut Català del Sòl, el seu objectiu és la promoció de sòl urbanitzat, tant residencial com industrial, i el foment de l'habitatge. A tal efecte, l'Institut promou les actuacions necessàries, tant a nivell organitzatiu com funcional, per a permetre una utilització del sòl d'acord amb l'interès general, per a impedir l'especulació i per a afavorir l'efectivitat del dret a gaudir d'un habitatge digne, sobretot per a aquells sectors del mercat més desfavorits. Exerceix les funcions que li atribueix l'article 3.1 de la Llei esmentada.

Per dur a terme aquestes polítiques pot invertir fins a un 90 per cent de les fiances dipositades relatives als contractes d'arrendament de finques urbanes, ja que ha de reservar per a la gestió de la caixa un mínim del 10 per cent per garantir-ne les devolucions a les finalitzacions dels contractes (article 7.1 de la Llei 13/1996, de 29 de juliol, del Registre i el dipòsit de fiances dels contractes de lloguer de finques urbanes i de modificació de la Llei 24/1991, de l'habitatge).

Tenint en compte l'actual situació econòmica i per garantir el funcionament normal de l'Institut Català del Sòl, així com per assegurar les devolucions ordinàries de les fiances dipositades a la finalització dels contractes d'arrendaments corresponents davant l'eventual disminució de la reserva mínima que estableix l'article 7.1 de la Llei 13/1996, de 29 de juliol, es permet que aquest Institut modifiqui el sistema del còmput d'aquesta reserva, a l'efecte de diferenciar quin import del total prové de les fiances dipositades per la formalització dels contractes d'arrendament de finques urbanes per a ús d'habitatge i de quines fiances provenen dels contractes d'arrendaments de finques urbanes per a usos diferents. I, d'aquesta manera, poder aplicar a cada part de la reserva la sol·licitud de la devolució de la fiança que pertorqui.

Annex a aquest informe justificatiu, s'adjunta una memòria econòmica elaborada per l'Institut Català del Sòl, relativa a l'avaluació de l'impacte de l'article 2.2 del RDL 15/2020, de 21 d'abril, relativa a l'aplicació de fiances al pagament de rendes arrendatícies de Pimes i autònoms.

Article 3. Modificació del règim de fiances de les activitats extractives

Les activitats extractives, certament necessàries per raons econòmiques, comporten un impacte ambiental notori amb una degradació important del paisatge. L'any 2018, d'acord amb les dades disponibles als arxius de la Direcció General de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic, a Catalunya havien 434 activitats extractives en funcionament, que presenten anualment un Pla de labors al Departament d'Empresa i Coneixement (DEC), en la seva condició d'autoritat minera, i altres 379 activitats inactives però que encara no havien finalitzat la seva restauració.

Per a garantir l'aplicabilitat de les mesures de protecció del medi ambient i els treballs de restauració previstos en les seves autoritzacions, cal que el titular de l'activitat constitueixi una fiança abans de començar l'explotació. Aquesta fiança respon de l'execució dels treballs de restauració i de les sancions imposades per incompliment de les mesures de protecció del medi ambient, així com dels danys i els perjudicis directes o indirectes que s'hi ocasionin per raó del desenvolupament de l'activitat extractiva.

D'acord amb l'article 8.5 de la Llei 12/1981, de 24 de desembre, per la qual s'estableixen normes addicionals de protecció dels espais d'especial interès natural afectats per activitats extractives, la devolució de la fiança no es fa fins que no ha passat el termini de garantia, d'una durada de tres a cinc anys, que amb aquesta finalitat s'hagi fixat en l'autorització, especificant el mateix article que el termini es comptarà a partir de la data d'acabament de les obres de restauració.

Un cop acabades aquestes es procedeix a la inspecció dels treballs per garantir que s'hagin assolit els objectius previstos. En el context actual de greu afectació de l'activitat econòmica, es considera que és urgent adoptar mesures per donar major liquiditat a les empreses que es dediquen a les explotacions mineres i que han vist suspesa o molt minvada la seva activitat. Les mesures proposades, sense posar en risc el resultat de la restauració, permeten flexibilitzar el retorn de les fiances un cop la restauració s'ha portat a terme de

manera satisfactòria i donar major liquiditat a les empreses que han portat a terme la restauració de forma satisfactòria.

Aquesta mesura no suposa cap impacte en el pressupost de la Generalitat, atès que les fiances es dipositen generalment a través d'avalis bancaris.

Respecte a les seves repercussions econòmiques i socials, cal destacar que no hi ha noves càrregues administratives per les persones titulars, ja que la inspecció que es realitza per comprovar que la restauració s'ha fet correctament (no és una obligació nova, perquè deriva de la normativa existent).

En tot cas, la modificació proposada comportaria un benefici pels titulars, agilitant el retorn als mateixos de part de les fiances dipositades en concepte de restauració.

A partir de les dades corresponents al període 2016-2018, es podria haver avançat als titulars de les activitats un retorn aproximat de 225.000 € l'any 2018, 370.000 € l'any 2017 i 463.000 l'any 2016.

Article 4. Modificació del Fons del patrimoni natural i la biodiversitat

El Fons del patrimoni natural i la biodiversitat va ser creat per la disposició addicional desena de la Llei 4/2017, del 28 de març, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017. Aquest Fons té com a objectiu d'impulsar actuacions relacionades amb la protecció, la gestió, la millora i la valorització del patrimoni natural i la biodiversitat.

Donada la greu afectació que pateixen les iniciatives ambientals en la present situació originada pel COVID-19 es considera imprescindible i urgent activar i desenvolupar les accions per a les quals es va crear el Fons. A aquesta nova necessitat no s'hi pot fer front amb els recursos actualment disponibles. D'altra banda en la situació econòmica i social actual difícilment es podran destinar nous recursos per a fer front a les tasques administratives i tècniques que suposa la gestió del Fons, per aquest motiu es preveu que part dels recursos del Fons es puguin destinar a la dotació dels mitjans personals i materials necessaris per a la seva gestió.

Aquesta mesura no té repercussió pressupostària, ni tampoc implica despesa pública en tant que únicament determina que els recursos del Fons es poden destinar a la dotació dels mitjans necessaris per la seva gestió.

Respecte a les seves repercussions econòmiques i socials, cal destacar que el compliment dels objectius del Fons comporta un elevat nombre d'actuacions en diversos àmbits que s'han de dur a terme per donar-ne compliment. La incorporació del Fons comporta que els recursos a destinar en matèria de patrimoni natural i biodiversitat s'incrementin cinc vegades en relació amb els actualment existents. Aquest increment requereix de la dotació dels mitjans personals i tècnics per la seva gestió.

La dotació de mitjans tècnics i humans necessaris per la gestió del Fons mitjançant recursos de la direcció general competent no resulta possible ateses les circumstàncies actuals i les greus conseqüències econòmiques. Tampoc es pot fer front a la gestió del fons mitjançant l'estructura i mitjans personals i tècnics que actualment té la direcció general ja que es troba al límit de les seves capacitats de gestió.

Per més fer, la incidència de la modificació proposada en termes d'opcions de regulació, de simplificació administrativa i de reducció de càrregues administratives per als ciutadans i les empreses, resulta nul·la.

A continuació s'analitza la concurrència de la necessitat extraordinària i urgent d'aquest article.

1. Concurrència del pressupòsit habilitant per dictar un decret llei.

L'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (EAC) disposa que:

- "1. En cas d'una necessitat extraordinària i urgent, el Govern pot dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de decret llei. No poden ésser objecte de decret llei la reforma de l'Estatut, les matèries que són objecte de lleis de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta dels drets i els deures dels ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat.*
- 2. Els decrets llei resten derogats si en el termini improrrogable dels trenta dies subsegüents a la promulgació no són validats expressament pel Parlament després d'un debat i una votació de totalitat.*
- 3. El Parlament pot tramitar els decrets llei com a projectes de llei pel procediment d'urgència, dins el termini establert per l'apartat 2."*

El Decret llei és una norma que suposa una excepció al procediment ordinari d'elaboració de les lleis pel Parlament, de manera que el seu exercici resta sotmès a l'exigència que concorrin un seguit de requisits que legitimin aquesta actuació del Govern.

El primer requisit que exigeix l'EAC és la concurrència del pressupòsit que habilita el Govern per a dictar-lo, és a dir, que es doni el cas d'una necessitat extraordinària i urgent. És per això, que l'article 38.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, disposa que: *"Els projectes de decret llei han d'incloure una exposició de motius en què es raoni expressament la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa i han d'anar acompanyats amb un informe que justifiqui aquesta necessitat i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar, i es poden acompanyar amb altres memòries, estudis, informes i dictàmens sobre l'adequació de les mesures proposades als fins que es persegueixen. En tot cas, els projectes de decret llei han d'ésser objecte d'un informe dels serveis jurídics de la Generalitat".*

L'objectiu del present informe és precisament, el de justificar l'existència d'una necessitat extraordinària i urgent i que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar.

Es tractaria, fins aquí, del requisit formal sobre el pressupòsit habilitant

Seguit a l'exigència del requisit formal, el requisit de caràcter material rau, justament, en el límit material de l'objecte del decret llei. L'article 64 de l'EAC preveu que no poden ser objecte de regulació en un decret llei la reforma del propi Estatut, les matèries objecte de lleis de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta dels drets i deures dels ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat.

El Consell de Garanties Estatutàries va recollir a bastament les particularitats que conté la regulació del decret llei a l'Estatut d'Autonomia respecte de les previsions constitucionals contingudes en l'article 86.1 CE en el dictamen 7/2010, de 22 d'abril FJ22, unes particularitats que permeten modular l'aplicació del paràmetre que ens ofereix la

jurisprudència constitucional sobre l'article 86.1 CE, "[...] en la mesura que ens pugui permetre interpretar l'abast de l'article 64.1 EAC" (DCGE 16/2013, de 15 de novembre, FJ 2.1).

En aquest cas, l'objecte del projecte de decret llei, no supera el límit material que fixa l'article 64 de l'EAC en relació amb l'article 86.1 de la CE.

I el darrer es refereix a l'exigència que el decret llei sigui validat expressament pel Parlament de Catalunya, si vol mantenir la seva vigència més enllà dels trenta dies subsegüents a la seva promulgació.

2. Existència d'una necessitat extraordinària i urgent

D'acord amb la doctrina del Consell de Garanties Estatutàries el requisit formal sobre el pressupòsit habilitant es pot dividir a la vegada en tres elements:

L'element del caràcter extraordinari de la necessitat, que exigeix la identificació de la situació fàctica conjuntural de difícil previsió (imprevista-sobrevinguda-inesperada...) que requereix una intervenció normativa immediata (buit normatiu - regulació obsoleta...) per part del poder executiu per fer front als objectius de governabilitat.

L'element de la urgència que requereix acreditar la impossibilitat d'implementar el contingut de la regulació mitjançant el procediment parlamentari comú previst per la resta d'iniciatives legislatives.

L'element de l'adequació de les mesures adoptades a la situació fàctica identificada i que requereix que acreditis que la situació d'extraordinària i urgent necessitat i les mesures que el decret llei adopta estan connectades de tal manera que les mesures guardes una relació directa i de congruència amb la situació que es tracta d'afrontar (FJ4 STC 11/2002, 17 de gener).

El mateix Tribunal Constitucional ha interpretat que: "l'examen de la concurrència del citat supòsit habilitant (...) sempre s'ha de portar a terme mitjançant la *valoració conjunta de tots aquells factors que van determinar al Govern a dictar la disposició legal excepcional (STC 329/2005) i que són bàsicament els que queden reflectits en l'exposició de motius de la norma, al llarg del debat parlamentari de convalidació i en el propi expedient d'elaboració de la mateixa (SSTC 29/1982, de 31 de maig FJ4, 182/1997, de 28 d'octubre FJ4; 11/2002, de 17 de gener, FJ4 i 137/2003, de 3 de juliol FJ3).*

Per poder determinar que ens troben en un supòsit d'existència d'una necessitat extraordinària i urgent, prenem com a criteri, el fixat doncs per la doctrina jurisprudencial del Tribunal Constitucional, un criteri d' interpretació àmplia d'aquest pressupòsit en el sentit que no cal que es tracti de necessitats extremes o absolutes, sinó que n'hi ha prou que el decret llei motivi les necessitats que s'originen en les tasques concretes i habituals del Govern, en determinades circumstàncies. Així ho expressa, per exemple, la STC 6/1983, de 4 de febrer: "*La necesidad justificadora de los Decretos-leyes no se puede entender como una necesidad absoluta que suponga un peligro grave para el sistema constitucional o para el orden público entendido como normal ejercicio de los derechos fundamentales y libertades públicas y normal funcionamiento de los servicios públicos, sino que hay que entenderlo con mayor amplitud como necesidad relativa respecto de situaciones concretas de los objetivos gubernamentales, que, por razones difíciles de prever, requieren una acción normativa inmediata en un plazo más breve que el requerido por la vía normal o por el procedimiento de urgencia para la tramitación parlamentaria de las leyes.*"

Ara bé, de la mateixa manera que ha considerat que si bé l'apreciació inicial de l'existència d'una necessitat extraordinària i urgent, és efectivament un judici polític del Govern, es fa necessari que el projecte de decret llei raoni i expliciti l'existència de la necessitat extraordinària i urgent a la que obeeix dita iniciativa.

El Consell Consultiu en el seu dia, avui Consell de Garanties Estatutàries, després de recordar que el pressupòsit que habilita el Govern per dictar un decret llei engloba dos conceptes jurídics indeterminats -el caràcter extraordinari i urgent de la necessitat- de difícil delimitació i concreció, va donar unes pautes per a dotar-los de contingut.

Així, estableix que no n'hi ha prou amb qualsevol necessitat, sinó que l'article 64.1 de l'EAC exigeix que sigui inusual i imprevisible i és per això que la qualifica d'extraordinària i d'urgent, en el sentit, segons assenyala reiteradíssima jurisprudència constitucional, que sigui *"[...] de tal naturaleza que no pueda ser atendida por el procedimiento legislativo de urgencia"* (per totes STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 6/1983, de 4 de febrer, FJ 5; 189/2005, de 7 de juliol, FJ 3; 329/2005, de 15 de desembre, FJ 5).

És necessari recordar també que el mateix Tribunal Constitucional, després de considerar que l'examen sobre la concurrència del pressupòsit habilitant de l'extraordinària i urgent necessitat s'ha de dur a terme mitjançant la valoració conjunta de tots els factors que van portar al Govern a dictar aquesta disposició excepcional, indica que no n'hi ha prou amb partir de conjectures, sinó que s'ha de verificar sobre una concreta situació fàctica, i és per això que afirma que sempre s'han de tenir presents *"[...] las situaciones concretas y los objetivos gubernamentales que han dado lugar a la aprobación de cada uno de los Decretos-leyes enjuiciados"* (STC 329/2005, de 15 de desembre, FJ 5).

Pel que fa als elements que evidencien, en aquest cas, l'existència d'una necessitat extraordinària i urgent, es constata de forma evident la paràlisi administrativa esdevinguda per la suspensió de terminis administratius establerts per l'apartat primer de la disposició addicional tercera del Reial decret 463/2020, de 14 de març, que va declarar l'estat d'alarma per la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada pel COVID-19, així com les successives pròrroques aprovades, que va afectar als terminis per a la tramitació i la resolució definitiva de les figures urbanístiques de planejament i gestió. Aquesta situació es podria agreujar si s'apliqués la disposició addicional desena del Text refós de la Llei d'urbanisme, i la resolució d'aquestes figures urbanístiques es veïés novament paralitzada durant el mes d'agost, impeding l'aprovació de mesures que sovint van associades a inversions econòmiques importants; amb la qual cosa, es pretén evitar aquesta nova paralització de l'aprovació d'instruments de planejament urbanístic que són competència dels òrgans urbanístics de l'Administració de la Generalitat de caràcter col·legiat.

Així mateix, i atenent a la Memòria Econòmica relativa a l'avaluació de l'impacte de l'article 2.2 del Reial decret llei 15/2020, de 21 d'abril, relativa a l'aplicació de fiances al pagament de rendes arrendatícies de pimes i autònoms, en què s'ha avaluat l'import de les fiances dipositades a l'Institut Català del Sòl que poden ser susceptibles de devolució (a data 24 d'abril de 2020) s'acredita que el total de les fiances dipositades per a ús diferent d'habitatge és de 719.501.518,73 €, dels quals 445.364.734,94 € pertanyen a petits tenidors.

Tenint en compte que, d'acord amb allò establert en l'article 7.1 de la vigent Llei 13/1996, de 29 de juliol, del registre i el dipòsit de fiances dels contractes de lloguer de finques urbanes, s'obliga a l'Institut Català del Sòl a destinar l'import de les fiances que tingui en dipòsit a inversions per a la construcció pública d'habitatges, amb una atenció especial a les promocions en règim de lloguer i a actuacions directes en nuclis antics o subjectes a un

procés de renovació urbana, havent-se de reservar un import no inferior al 10% d'aquests recursos per a garantir l'efectivitat en el pagament de les cancel·lacions i les devolucions conseqüents que s'esdevinguin (és a dir, 44.536.473,49 €, segons la memòria econòmica de l'INCASOL), amb la mesura recentment aprovada en l'article 2.2 del Reial decret llei 15/2020, i atenent a la urgència i la justificació continguda en el propi reial decret llei esmentat per adoptar-la, es podria arribar a afectar un percentatge molt elevat dels 445.364.734,94 € d'aquestes fiances, amb la qual cosa s'incompliria la reserva legal contemplada en l'article 7.1 de la Llei 13/1996.

Per aquest motiu, d'acreditada urgència i excepcionalitat, es preveu que durant els terminis previstos regulats en les mesures esmentades del Reial decret llei 15/2020 es permeti a l'Institut Català del Sòl modificar el sistema del còmput de la reserva prevista a l'article 7.1 de la Llei 13/1996, de 29 de juliol, a l'efecte de diferenciar quin import del total prové de les fiances dipositades per la formalització dels contractes d'arrendament de finques urbanes per a ús d'habitatge i de quines fiances provenen dels contractes d'arrendaments de finques urbanes per a usos diferents; i, d'aquesta manera, poder aplicar a cada part de la reserva la sol·licitud de la devolució de la fiança que pertorqui.

D'altra banda, la situació excepcional que viuen les empreses que es dediquen a les activitats extractives, la majoria d'elles petites i mitjanes empreses, i la seva manca de liquiditat fa especialment greu el fet que es mantinguin immobilitzades la totalitat de les garanties de les activitats extractives quan ja s'han assolit la major part dels objectius ambientals perseguits. Per aquest motiu s'ha de procedir amb caràcter urgent a adoptar les mesures adequades i proporcionals per corregir aquesta situació. La urgència deriva precisament del fet que és en el moment de la present crisi que s'ha de donar una resposta a la situació alliberant fons retinguts fins ara per l'Administració.

Pel que fa al Fons del patrimoni natural i la biodiversitat, és una eina bàsica per mobilitzar recursos públics en aquest moment en què la iniciativa privada s'ha de replegar per fer front a les seves pròpies necessitats. Les accions que aquest Fons preveu s'han de portar a terme a través de tramitacions administratives que no es poden assumir amb el personal actual. La urgència de la mesura deriva del fet que els recursos pressupostaris corrents s'hauran de destinar preferentment a fer front als efectes de la pandèmia, per la qual no es podran derivar recursos per a dotar del personal adequat per a la gestió del Fons.

Concorren per tant, circumstàncies excepcionals i rellevants que determinen la necessitat d'una acció normativa immediata que aprovi mesures urgents, que no es poden demorar durant el temps necessari per a tramitar-les pel procediment legislatiu ordinari, en tant que es tracta de donar resposta a una situació fàctica que afecta a la ciutadania i als serveis públics.

Totes aquestes mesures o accions esmentades anteriorment justifiquen la seva adequació a la situació d'extraordinària urgència definida anteriorment, que constitueix el supòsit habilitant i que és precisament la que es tracta d'afrontar.

Per aquest motiu resulta imprescindible i inajornable l'adopció amb urgència de mesures que incentivin la resolució definitiva de figures urbanístiques de planejament per part dels òrgans urbanístics de la Generalitat en la forma més ràpida possible, que permetin l'adaptació de la reserva de l'import de les fiances dipositades a l'INCASOL, i que permetin implementar les mesures ambientals proposades, restant constatat que concorre el pressupòsit de fet habilitant exigint per l'article 86 de la Constitució i l'article 64.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, per tal que el Govern pugui dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de Decret llei. Per una banda, la necessitat extraordinària i urgent i per l'altre, que les

mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar.

Ferran Falcó Isern
Secretari General

Signat electrònicament

MEMÒRIA ECONÒMICA RELATIVA A L'AVALUACIÓ DE L'IMPACTE DE L'ARTICLE 2.2 DEL RDL 15/2020, DE 21 D'ABRIL, RELATIVA A L'APLICACIÓ DE FIANCES AL PAGAMENT DE RENDES ARRENDATÍCIES DE PIMES I AUTÒNOMS.

OBJECTE

La present memòria té per objecte avaluar l'import de les fiances vigents dipositades a l'INCASÒL dels contractes d'arrendament de finques d'ús diferent al d'habitatge, de conformitat amb allò previst a l'article 3 de la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans o d'indústria, que serien objecte de possible devolució en funció del que estableix l'art 2.2 del Real Decreto-Ley 15/2020, de 21 d'abril.

ANTECEDENTS

L'article 2.2 del RDL 15/2020 estableix que en aquells casos on l'arrendador no sigui una empresa o entitat pública d'habitatge, i tampoc un gran tenidor, entenent com a tal la persona física o jurídica que sigui titular de més de 10 immobles urbans, excloent els garatges i trasters, o una superfície construïda de més de 1.500 m²; i on l'arrendatari sigui una persona física o jurídica, que compleixi els requisits de l'article 3.1 RDL 15/2020 per els autònoms i els requisits article 3.2 RDL 15/2020 per a les PIMES, les parts podran disposar lliurement de la fiança, de forma total o parcial, pel pagament d'alguna o algunes mensualitats de renda.

En virtut de la Llei 13/1996, de 29 de juliol, del Registre i el dipòsit de fiances dels contractes de lloguer de finques urbanes i de modificació de la Llei 24/1991, de l'habitatge, i conforme a l'article 7.1, obliga a l'Incasòl a destinar l'import de les fiances a inversions per a la construcció pública d'habitatges, amb una atenció especial a les promocions en règim de lloguer, i a actuacions directes en nuclis antics o subjectes a un procés de renovació urbana.

Tanmateix, la mateixa Llei 13/1996, al seu article 7.2, estableix que l'Incasòl reservarà un import del 10% de les fiances per a garantir l'efectivitat del pagament de les devolucions que s'esdevinguin.

AVALUACIÓ DE L'IMPORT DE LES FIANCES DIPÒSITADES QUE PODEN SER SUSCEPTIBLES DE DEVOLUCIÓ

L'avaluació de les mesures aprovades per reduir els costos operatius de PIMES i autònoms s'ha realitzat, en data 24/04/2020, sobre el total de les fiances vigents dipositades per persones físiques i jurídiques que compleixen amb el requisit establert al RDL 15/2020, és a dir, no tenen la condició de empresa o entitat pública d'habitatge, i tampoc són grans tenidors.

El total de les fiances vigents dipositades per a ús diferent d'habitatge és

Total arrendadors	131.178
Total contractes vigents d' ús diferent al d'habitatge	245.846
Total import fiances vigents dipositades	719.501.518,73 €

Amb la distribució següent

Número de finques	Persones físiques vinculades 89.907		Persones jurídiques vinculades 41.271	
	Núm. Contractes	Total import fiances dipositades	Núm. Contractes	Total import fiances dipositades
1-2	95.334	122.654.667,90 €	38.808	148.616.407,20 €
3-5	20.873	28.723.519,23 €	19.026	75.182.247,04 €
6-10	6.558	9.077.478,13 €	15.090	61.110.415,44 €
11-15	1.529	2.131.304,57 €	8.159	29.703.570,27 €
>15	1.292	2.093.654,13 €	39.177	240.208.254,82 €
	125.586	164.680.623,96 €	120.260	554.820.894,77 €

Pel que fa als petits tenidors, la distribució és la següent:

núm finques	Persones físiques		Persones jurídiques	
	Núm. Contractes	Total import fiances dipositades	Núm. Contractes	Total import fiances dipositades
1-2	95.334	122.654.667,90 €	38.808	148.616.407,20 €
3-5	20.873	28.723.519,23 €	19.026	75.182.247,04 €
6-10	6.558	9.077.478,13 €	15.090	61.110.415,44 €
	122.765	160.455.665,26 €	72.924	284.909.069,68 €

Total fiances vigents dipositades de petits tenidors	445.364.734,94 €
10%	44.536.473,49 €

CONCLUSIÓ

Que de l'anàlisi anteriorment detallat es pot concloure que la mesura aprovada en el article 2.2 del RDL 15/2020 pot afectar a un total de 445.364.734,94€ de fiances dipositades, el 10% de les quals l'Incasòl representa 44.536.473,49€, import que la Llei 13/1996 determina que l'INCASÒL reservarà per a garantir l'efectivitat en el pagament de les cancel·lacions i les devolucions consegüents que s'esdevinguin.

El director Econòmic i Financer

Antoni Sierra i Gutiérrez

INFORME

Assumpte: Projecte de decret llei de mesures urgents d'urbanisme, finances i ambientals

1.- Consulta plantejada

Es sol·licita l'emissió de l'informe que preveu l'article 38.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, d'acord amb allò que estableix l'article 4 de la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

2.- Conclusions

S'informa favorablement sobre el projecte de Decret llei de mesures urgents d'urbanisme, finances i ambientals ja que queda acreditat a l'expedient que:

- respon a l'existència d'una necessitat extraordinària i urgent, convenientment explicitada de manera raonada en els documents que conformen l'expedient.
- el seu contingut no afecta cap de les matèries excloses de regulació per mitjà de decret llei.
- les mesures previstes en el seu articulat són jurídicament adequades per respondre a la situació d'urgència que el projecte pretén afrontar, com s'explicita en l'informe justificatiu del document.

3.- Anàlisi jurídica

A) Sobre la idoneïtat del decret llei:

I.- L'expedient té per objecte un projecte de Decret llei de mesures urgents d'urbanisme, finances i ambientals, el qual es dictarà en ús de l'autorització continguda a l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat per Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol.

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya de 2006, inclou la previsió i regulació de la figura del Decret llei en termes molt similars, pel que fa al seu abast, límits i control, a la regulació continguda a l'article 86 de la Constitució espanyola que habilita al Govern de l'Estat per utilitzar aquest instrument normatiu. El Tribunal Constitucional ja ha tingut ocasió de pronunciar-se sobre els límits formals i materials que afecten específicament als decrets lleis autonòmics. Així, des de la primera sentència 93/2015, ha considerat que els límits formals i materials que els afecten són, com a mínim, els que la Constitució imposa al decret llei estatal, sense perjudici de la possibilitat que els estatuts puguin afegir cauteles o exclusions addicionals amb la finalitat de preservar més intensament la posició del parlament autonòmic. Això ha suposat que el Tribunal Constitucional, a l'hora de resoldre sobre la impugnació contra decrets lleis autonòmics prengui en consideració la doctrina constitucional relativa a l'article 86.1 de la Constitució espanyola, així com els límits que hagi pogut concretar o afegir el legislador estatutari pel decret llei autonòmic.

La utilització d'aquest procediment especial de producció legislativa en què s'alteren les competències ordinàries del Govern i del poder legislatiu, està subjecte, segons l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, als condicionants següents:

a) El pressupòsit habilitant exigut al Govern per fer ús d'aqueta facultat legislativa excepcional és la necessària concurrència de circumstàncies d'una necessitat extraordinària i urgent.

b) El Decret Llei té uns límits materials ja que no pot tenir per objecte la reforma de l'Estatut, les matèries que són objecte de lleis de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe de drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta dels drets i els deures dels ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat.

II.- A continuació, s'analitza el compliment per part de l'expedient de Projecte de Decret Llei de mesures urgents d'urbanisme, fiances i ambientals dels requisits exigits:

a) La concurrència de circumstàncies d'una necessitat extraordinària i urgent.

Segons la doctrina del Tribunal Constitucional, la concurrència d'aquest pressupòsit habilitant es manifesta mitjançant dos elements:

- Els motius que hagin estat tinguts en compte pel Govern en la seva aprovació i que hagin estat explicitats d'una forma raonada (STC 29/1982, de 31 de maig; 111/1983, de 2 de desembre; 182/1997, de 20 d'octubre; 137/2003, de 3 de juliol i 68/2007, de 28 de març).
- L'existència d'una necessària connexió entre la situació d'urgència definida i la mesura concreta adoptada per subvenir aquesta situació. (STC 29/1982, de 31 de maig; 182/1997, de 20 d'octubre; 137/2003, de 3 de juliol; 189/2005, de 7 de juliol i 68/2007, de 28 de març).

Pel que fa al primer element, la doctrina del Tribunal Constitucional considera que l'examen del pressupòsit habilitant de la necessitat extraordinària i urgent, sempre s'ha de dur a terme mitjançant la valoració conjunta de tots aquells factors que porten al Govern a dictar la disposició legal excepcional i que són, bàsicament, els que queden reflectits en l'exposició de motius de la norma, en el propi expedient de la seva elaboració i, més tard, en el debat parlamentari de convalidació.

En aquest cas, el projecte de Decret Llei elaborat consta d'una exposició de motius i d'un informe justificatiu, els quals expressen amb tota evidència el criteri del Govern, si aprova el Decret Llei, sobre la concurrència del pressupòsit habilitant de la legislació d'urgència.

Així, concretament, s'expressa que el dictat del Decret Llei es justifica en la necessitat extraordinària i urgent d'aprovar un instrument normatiu amb rang de llei que permeti recuperar el més aviat possible l'activitat administrativa relativa a la tramitació de les figures urbanístiques de planejament i gestió, que s'han vist alterades en la seva tramitació per la suspensió de terminis administratius establerta en la disposició addicional tercera del Reial decret 463/2020, de 14 de març, pel qual es declara l'estat d'alarma per la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada pel COVID-19 (BOE núm. 67, de 14.3.2020), i per les successives prorrogues aprovades i autoritzades pel Congrés dels Diputats; així com, per la resta de mesures vinculades a la declaració de l'estat d'alarma que han afectat la tramitació habitual d'aquests procediments urbanístics.

A fi de garantir la tornada a la normalitat el més aviat possible en la tramitació dels instruments urbanístics, un cop es reactivin els terminis, i per tal d'evitar una nova

paralització en la resolució definitiva de les figures de planejament urbanístic que són competència dels òrgans urbanístics de l'Administració de la Generalitat de caràcter col·legiat, es preveu de forma urgent i extraordinària, únicament per aquest any 2020, que se suspengui l'ampliació del termini previst, a aquests efectes, en la disposició addicional desena del Text refós de la Llei d'urbanisme.

En el Decret Llei també es justifica la necessitat extraordinària i urgent d'aprovar un instrument normatiu amb rang de llei, arran de la incidència que la mesura prevista en l'article 2.2 del Reial decret Llei 15/2020, de 21 d'abril, pel qual s'adopten determinades mesures urgents complementàries per recolzar l'economia i l'ocupació, pot ocasionar en l'aplicació d'allò establert en l'article 7.1 de la Llei 13/1996, de 29 de juliol, del Registre i el dipòsit de fiances dels contractes de lloguer de finques urbanes i de modificació de la Llei 24/1991, de l'habitatge, la qual obliga a l'Institut Català del Sòl a destinar l'import de les fiances que tinguin en dipòsit a inversions per a la construcció pública d'habitatges, amb una atenció especial a les promocions en règim de lloguer i a actuacions directes en nuclis antics o subjectes a un procés de renovació urbana, havent-se de reservar un import no inferior al 10% d'aquests recursos per a garantir l'efectivitat en el pagament de les devolucions conseqüents que s'esdevinguin.

Per tal de poder compatibilitzar les dues mesures legals aprovades, amb l'evident interès general d'ambdues, per tal de garantir l'efectivitat en el corresponent pagament, i per la seguretat jurídica de totes les persones i entitats afectades, es preveu la possibilitat de diferenciar les reserves dels imports de les fiances dipositades en l'Institut Català del Sòl en funció de l'origen de les fiances (les provinents dels contractes d'arrendament de finques urbanes per a ús d'habitatge, i les corresponents als contractes d'arrendaments de finques urbanes per a usos diferents); i, d'aquesta manera, poder aplicar a cada part de la reserva la sol·licitud de la devolució de la fiança que pertorqui.

Respecte a les mesures ambientals contemplades en els articles 3 i 4 del decret Llei, es justifica la necessitat extraordinària i urgent d'aprovar un instrument normatiu amb rang de llei, i en coordinació de les mesures adoptades arran de la declaració de l'estat de l'alarma per part de l'Estat, d'ajut a les petites i mitjanes empreses, en aquest cas les que es dediquen a les activitats extractives, en el sentit de poder retornar les fiances dipositades un cop s'ha restaurat de forma satisfactòria, sense posar en risc el resultat de la corresponent restauració, per a garantir-ne una major liquiditat. I en el cas de la mesura relativa a la modificació del Fons del patrimoni natural, es justifica la mesura prevista per la urgent necessitat d'activar el Fons i desenvolupar les actuacions relacionades amb la protecció, la gestió, la millora i la valorització del patrimoni natural.

D'acord, doncs, amb les justificacions que s'efectuen en l'exposició de motius i en l'informe justificatiu que l'acompanya, efectivament s'aprecia la extraordinària i urgent necessitat de dictar un Decret Llei.

Per altra banda, la situació descrita només es pot resoldre amb efectivitat si es dicta una norma amb rang formal de llei, ja que els instruments que han de ser reforçats o redefinits es troben regulats legalment. Així doncs, la necessitat d'immediativitat de la mesura i el fet que hagi de tenir rang formal de llei, justifiquen la utilització de l'instrument normatiu excepcional del Decret Llei.

Fins ara s'ha analitzat el primer element que, segons el Tribunal Constitucional manifesta la concurrència del pressupòsit habilitant per dictar un decret llei basat en l'apreciació de

circumstàncies de necessitat extraordinària i urgent. El segon element expressat per aquest Alt Tribunal és l'existència d'una necessària connexió entre la situació d'urgència definida i la mesura concreta adoptada per subvenir aquesta situació.

De l'anàlisi de l'articulat resulta que les mesures adoptades van directament adreçades a subvenir la situació d'urgència definida apreciant-se en tots els casos la necessària connexió entre aquesta situació i la mesura concreta adoptada per subvenir-la, tal com es justifica en l'anàlisi particular de cada article.

b) La no vulneració dels límits materials establerts.

El Decret llei objecte d'aquest informe no vulnera els límits establerts a l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia ja que ni comporta una reforma de l'Estatut, ni l'aprovació del pressupost de la Generalitat, ni recau sobre cap de les matèries que han de ser regulades directament per mitjà de lleis de desenvolupament bàsic d'acord amb l'article 62.2 de l'Estatut, com són l'organització territorial (article 2.3), la llengua (article 6), la Carta de drets i deures dels ciutadans de Catalunya (article 37.2), el règim electoral (article 56.2), l'estatut personal del President o Presidenta de la Generalitat (article 67.5), la regulació del Govern (article 68.3), el Consell de Garanties estatutàries (article 77.3), el Síndic de Greuges (article 79.3), la Sindicatura de Comptes (article 81.2) i el règim jurídic especial de l'Aran (article 94.1).

D'altra banda, tampoc no suposa la regulació essencial ni el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta dels drets i els deures del ciutadans de Catalunya.

B) Sobre la competència de la Generalitat en la matèria regulada

La proposta de Decret llei comprèn a l'article 1 la suspensió temporal de la disposició addicional desena del Text refós de la Llei d'urbanisme; a l'article 2 l'aplicació per a l'Institut Català del Sòl de la mesura a què fa referència l'article 2.2 del Reial decret llei 15/2020; a l'article 3 la modificació del règim de les fiances de les activitats extractives; i a l'article 4 la modificació del Fons del patrimoni natural. Per tant, la regulació continguda en aquest projecte s'emmarca fonamentalment en l'àmbit de la competència exclusiva que l'article 149.5 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat en matèria d'urbanisme, i en l'àmbit de la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció que l'article 144 de l'Estatut atribueix a la Generalitat.

C) Sobre l'elaboració i documentació del Decret llei

Amb relació a l'elaboració dels decrets llei, l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, determina que l'inici de la tramitació s'efectua a proposta del departament o els departaments competents per raó de la matèria, als quals correspon, també, d'elaborar el projecte corresponent. L'inici de la tramitació s'ha de comunicar al secretari o secretària del Govern. Pel que fa a la documentació, l'esmentat article assenyalava que els projectes de decret llei han d'incloure una exposició de motius en què es raoni expressament la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa i han d'anar acompanyats amb un informe que justifiqui aquesta necessitat i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar, i es poden acompanyar amb altres memòries, estudis, informes i dictàmens sobre l'adequació de

les mesures proposades als fins que es persegueixen. En tot cas, els projectes de decret llei han d'ésser objecte d'un informe dels serveis jurídics de la Generalitat. El Projecte és aprovat pel Govern i immediatament se sotmet a control parlamentari. El Parlament disposa del termini improrrogable de 30 dies subsegüents a la promulgació per validar-lo expressament després d'un debat i una votació de totalitat. Si en aquest termini el decret llei no es valida pel Parlament, resta derogat. El Parlament pot tramitar un decret llei com a projecte de llei pel procediment d'urgència dins del termini de 30 dies esmentat. En aquesta mateixa línia, l'article 158 del Reglament del Parlament afegeix que la decisió de tramitar el Decret llei com a projecte de llei pel procediment d'urgència s'adopta una vegada aprovat l'acord de validació, en el cas que hi hagi algun grup parlamentari que ho sol·liciti i sempre que la Cambra es manifesti a favor.

El Decret llei objecte d'aquest informe, s'ha formulat a proposta del Departament de Territori i Sostenibilitat, el qual, d'acord amb l'article 3.6 del Decret 1/2018, de 19 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, té atribuïdes les competències en matèria d'urbanisme, de polítiques de sòl i de medi natural.

L'expedient està conformat per un informe justificatiu de l'oportunitat i adequació del projecte als fins d'extraordinària i urgent necessitat que es persegueixen, i d'una memòria econòmica de l'INCASOL respecte a la mesura a que fa referència l'article 2.2 del Reial decret llei 15/2020, elaborat per la Secretaria General del Departament de Territori i Sostenibilitat, a l'empara d'allò establert en l'article 13.h) de la Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Amb aquest informe es considera que l'expedient inclou els elements bàsics exigits per a l'elaboració d'aquest tipus de disposició i aquests resulten adequats per justificar la necessitat i l'oportunitat del projecte.

D) Sobre el contingut i adequació de les mesures proposades en l'articulat.

El Projecte de Decret llei objecte d'aquest informe consta d'una exposició de motius, 4 articles i una disposició final.

L'article 1, relatiu a la suspensió de la disposició addicional desena del Text refós de la Llei d'urbanisme, preveu, de forma excepcional, i únicament per aquest any 2020, la suspensió de l'ampliació del termini d'un mes per a la resolució definitiva de les figures de planejament urbanístic que hagin de ser adoptades pels òrgans urbanístics de l'Administració de la Generalitat de caràcter col·legiat en cas que coincideixin totalment o parcialment amb el mes d'agost.

Tot i que com s'ha justificat en l'exposició de motius i en l'informe justificatiu, l'ampliació prevista en la vigent disposició addicional desena del Text refós de la Llei d'urbanisme, no constitueix una veritable inhabilitació del mes d'agost, sí que obliga a adaptar l'activitat de l'administració urbanística a les característiques d'aquest mes de l'any, en què una part considerable de la població gaudeix de les seves vacances anuals. Per la qual cosa, tenint en compte la suspensió de terminis administratius establerta en a disposició addicional tercera del Reial decret 463/2020, de 14 de març, pel qual es declara l'estat d'alarma per la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada pel COVID-19, i les seves successives pròrrogues, i la paràlisi que ja han sofert una part important de figures urbanístiques de

planejament i gestió que s'estan tramitant, es considera adequada la mesura prevista als fins perseguits.

L'article 2, relatiu a l'aplicació de la mesura a què fa referència l'article 2.2 del Reial decret llei 15/2020, de 21 d'abril, de mesures urgents complementàries per recolzar l'economia i l'ocupació, preveu la possibilitat de l'Institut Català del Sòl de limitar l'import de les fiances a retornar en execució de la mesura contemplada en l'esmentat article 2.2. del Reial decret llei 15/2020 al 10 per cent de les fiances que té dipositades respecte als contractes d'arrendament de finques urbanes per a ús diferent del d'habitatge, amb la finalitat de garantir la devolució ordinària de les fiances a la finalització del contracte d'arrendament corresponent.

Aquesta mesura s'ha justificat, atenent a una memòria econòmica elaborada per l'Institut Català del Sòl, relativa a l'avaluació de l'impacte de l'article 2.2 del Reial decret llei 15/2020, de 21 d'abril, relativa a l'aplicació de fiances al pagament de rendes arrendatícies de pimes i autònoms, en què s'ha avaluat l'import de les fiances dipositades a l'Institut Català del Sòl que poden ser susceptibles de devolució (a data 24 d'abril de 2020), i per tal de poder complir amb la reserva legal establerta en l'article 7.1 de la Llei 13/1996, de 29 de juliol, del registre i el dipòsit de fiances dels contactes de lloguer de finques urbanes.

Respecte a aquesta mesura, cal posar de relleu la redacció confusa de l'article 2.2 del Reial decret llei 15/2020, de 21 d'abril, en tant que preveu la possibilitat que les parts puguin disposar lliurament de la fiança prevista en l'article 36 de la Llei d'arrendaments urbans (LAU), "exclusivamente en el marco del acuerdo al que se refieren los apartados anteriores", quan l'article 2 només té un apartat anterior, i aquest fa referència a arrendadors diferents dels definits a l'article 1.1 del Reial decret llei, amb la qual cosa es podria arribar a interpretar que l'Institut Català del Sòl quedaria exclòs de l'aplicació de la mesura continguda en l'article 2.2. Tanmateix, atès que la mesura està inclosa en el capítol I dintre les mesures per reduir les despeses de pimes i autònoms, també es pot considerar de forma raonable que la possibilitat de disposar lliurament de les fiances previstes en l'article 36 de la LAU inclou tant els arrendadors de l'article 2.1 com els de l'article 1.1.

L'article 3, relatiu a la modificació del règim de fiances de les activitats extractives, en concret de l'article 8.5 de la Llei 12/1981, de 24 desembre, per la qual s'estableixen normes addicionals de protecció dels espais d'especial interès natural afectats per activitats extractives, flexibilitza el retorn de les fiances un cop la restauració s'ha portat a terme de forma satisfactòria.

D'acord amb la justificació continguda en l'informe justificatiu, aquesta mesura permet dotar de major liquiditat a les empreses del sector, sense posar en risc el resultat de la restauració -tenint en compte que la devolució es limita al 75% de l'import d'un seguit de conceptes que ja s'han executat-, i sense suposar cap impacte en el pressupost de la Generalitat, atès que les fiances es dipositen generalment a través d'avalis bancaris.

L'article 4, relatiu a la modificació del Fons del patrimoni natural, creat per la disposició addicional desena de la Llei 4/2017, del 28 de març, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017, preveu que part dels recursos del Fons es puguin destinar a la dotació de mitjans personal i materials necessaris per a la seva gestió.

Tant el l'exposició de motius com en l'informe justificatiu s'indica la necessitat d'incloure dita mesura atesa la impossibilitat d'efectuar dita dotació amb els recursos actualment disponibles.

La disposició final, determina l'entrada en vigor del Decret llei l'endemà de la seva publicació en el Diari Oficial de la Generalitat en coherència amb la urgència apreciada per fer ús d'aquest instrument normatiu.

Barcelona, 11 de maig de 2020

Carme Sardà i Vilardaga
Advocada en cap

INFORME SOBRE PROPOSTA DE DISPOSICIÓ

Disposició: Projecte de decret llei de mesures urgents en matèries d'urbanisme, finances i ambientals.

Departament: Territori i Sostenibilitat

Sense impacte pressupostari adicional

Fets

1. El Reial Decret 463/2020, de 14 de març, va declarar l'estat d'alarma per a la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada per la COVID-19. Aquesta crisi està tenint un greu impacte en l'economia, amb el tancament temporal o definitiu d'empreses i negocis i l'aturada d'inversions a tot el món. Amb la disposició adicional primera es van suspendre termes i es van interrompre els terminis per a la tramitació dels procediments de les entitats del sector públic.
2. Atenent l'evolució de la crisi sanitària cal recuperar el més aviat possible l'activitat administrativa normal amb relació a les diferents matèries que aquest projecte de decret llei proposa, per no haver d'afrontar una crisi econòmica més gran que la que es preveu.
3. Les mesures que es proposen s'expliquen tot seguit:
 - Suspensió d'eficàcia temporal de la disposició adicional desena del Text refós de la Llei d'urbanisme

La disposició adicional desena del Text refós de la Llei d'urbanisme, estableix que els terminis per a la tramitació i la resolució definitiva de les figures de planejament urbanístic i de gestió urbanística establerts per aquesta Llei s'amplien en un mes, en cas que coincideixin totalment o parcialment amb el mes d'agost.

Vista la situació actual i després d'aquestes setmanes de paràlisi, sembla que aquesta disposició és un entrebanc per recuperar la tramitació normal de les figures urbanístiques, pel que es proposa suspendre l'eficàcia de la disposició adicional desena del Text refós de la Llei d'urbanisme, de forma excepcional, i únicament durant aquest any 2020, per tal que els terminis per a la resolució definitiva de les figures de planejament urbanístic establerts per aquesta Llei, que hagin de ser adoptats pels òrgans urbanístics de l'Administració de la Generalitat de caràcter col·legiat, no resultin novament alterats.

Aquesta mesura no comporta cap impacte pressupostari

- Aplicació de la mesura a què fa referència l'article 2.2 del Reial Decret Llei 15/2020, de 21 d'abril.

El Reial Decret Llei 15/2020, de 21 d'abril, pel qual s'adopten determinades mesures urgents complementàries per recolzar l'economia i l'ocupació regula determinades mesures per reduir els costos de pimes i autònoms en matèria d'arrendaments de finques urbanes per a ús diferent del d'habitatge. En aquest sentit, preveu la possibilitat que es pactin ajornaments i reduccions en el pagament de la renda, així com que aquest pagament es faci amb càrrec a les fiances constituïdes en els contractes d'arrendament.

Tenint en compte l'actual situació econòmica i per garantir el funcionament normal de l'Institut Català del Sòl, així com per assegurar les devolucions ordinàries de les fiances dipositades a la finalització dels contractes d'arrendaments corresponents davant l'eventual disminució de la reserva mínima que estableix l'article 7.1 de la Llei 13/1996, de 29 de juliol, es proposa permetre que aquest Institut modifiqui el sistema del còmput d'aquesta reserva, a l'efecte de diferenciar quin import del total prové de les fiances dipositades per la formalització dels contractes d'arrendament de finques urbanes per a ús d'habitatge i de quines fiances provenen dels contractes d'arrendaments de finques urbanes per a usos diferents. I, d'aquesta manera, poder aplicar a cada part de la reserva la sol·licitud de la devolució de la fiança que pertorqui.

- Modificació del règim de fiances de les activitats extractives

Les activitats extractives comporten un gran impacte ambiental amb una degradació important del paisatge. Per a garantir l'aplicabilitat de les mesures de protecció del medi ambient i els treballs de restauració previstos en les autoritzacions d'aquestes activitats, el titular de l'activitat ha de constituir una fiança abans de començar l'explotació.

La devolució de la fiança es fa una vegada acabat el termini de garantia amb una durada de tres a cinc anys. Amb aquesta modificació es proposa que el termini es compti a partir de la data d'acabament de les obres de restauració i així permetre flexibilitzar el retorn de les fiances un cop la restauració s'ha portat a terme de manera satisfactòria.

Aquesta mesura no suposa cap impacte en el pressupost de la Generalitat, atès que les fiances es dipositen generalment a través d'aval bancaris.

- Modificació del Fons del patrimoni natural

El Fons del patrimoni natural va ser creat per la disposició addicional desena de la Llei 4/2017, del 28 de març, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017. Aquest Fons té com a objectiu d'impulsar actuacions relacionades amb la protecció, la gestió, la millora i la valorització del patrimoni natural i la biodiversitat.

Donada la greu afectació que pateixen les iniciatives ambientals en la present situació originada pel COVID-19, es considera imprescindible activar i desenvolupar les accions per a les quals es va crear el Fons del patrimoni natural. La impossibilitat de fer-ho amb els recursos actualment disponibles, es proposa

que part dels recursos del Fons es puguin destinar a la dotació dels mitjans personals i materials necessaris per a la seva gestió.

Segons consta en l'informe justificatiu del secretari general del Departament de Territori i Sostenibilitat, aquesta mesura no té repercussió pressupostària, ni tampoc implica despesa pública en tant que únicament determina que els recursos del Fons es poden destinar a la dotació dels mitjans necessaris per la seva gestió.

Observacions sobre el Fons del Patrimoni natural:

1. Es fa constar que aquest **Fons del Patrimoni natural**, que s'ha de dotar, com a mínim, amb el 50% dels ingressos obtinguts de l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica, **no tindrà dotació aquest exercici 2020**, malgrat hi figuri en els pressupostos 2020, atès que, amb posterioritat a la seva aprovació, l'article 2 del Decret llei 14/2020, de 28 d'abril, **ha ajornat la seva entrada en vigor**, en motiu de l'actual situació social i econòmica derivada de la crisi de la COVID-19.
2. D'altra banda, **s'instà a modificar la seva regulació** atès que es va crear per la disposició addicional desena de la Llei 4/2017, del 28 de març, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017 "dins" la secció pressupostària DD01 Despeses de diversos departaments. En crear-se vinculat a una secció pressupostària, es tracta d'un fons de naturalesa pressupostària. Al nostre entendre, caldria regular-se com el Fons Climàtic (article 51 de la llei 16/2017 del canvi climàtic) i treure'n la vinculació pressupostària.
3. Pel que fa la possibilitat de destinar recursos econòmics del Fons a la dotació dels mitjans tècnics i humans necessaris per a la seva gestió, caldrà fer-ho **en el marc de la normativa de despeses de personal que figura en les lleis de pressupostos anuals**.

Conclusions

Aquest centre directiu, des del punt de vista estrictament pressupostari, **informa favorablement** sobre el projecte de decret llei de mesures urgents en matèries d'urbanismes, finances i ambientals, i que es prenguin en consideració les observacions efectuades.

La directora general de Pressupostos

DISPOSICIONS**DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA****DECRET LLEI 18/2020, de 12 de maig, de mesures urgents en matèria d'urbanisme, fiances i ambiental.**

El president de la Generalitat de Catalunya,

L'article 67.6.a) de l'Estatut preveu que els decrets llei són promulgats, en nom del rei, pel president o presidenta de la Generalitat.

D'acord amb l'anterior, promulgo el següent

DECRET LLEI**Exposició de motius****I**

El Reial decret 463/2020, de 14 de març, pel qual es declara l'estat d'alarma per la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada per la COVID-19, va declarar l'estat d'alarma i, d'acord amb l'apartat primer de la seva disposició addicional tercera, es van suspendre termes i es van interrompre els terminis per a la tramitació dels procediments de les entitats del sector públic, els quals s'han de reprendre en el moment en què perdi vigència l'esmentat real decret o les seves pròrroques.

En aquests moments, l'estat d'alarma s'ha prorrogat successivament: fins a les 00:00 hores del dia 12 d'abril de 2020, mitjançant autorització del Congrés dels Diputats de 25 de març de 2020 (BOE núm. 86, de 28 de març de 2020); fins a les 00:00 hores del dia 26 d'abril de 2020, mitjançant autorització del Congrés dels Diputats de 9 d'abril de 2020 (BOE núm. 101, d'11 d'abril de 2020); fins a les 00:00 hores del dia 10 de maig de 2020, mitjançant autorització del Congrés dels Diputats de 22 d'abril de 2020 (BOE núm. 115, de 25 d'abril de 2020), i fins a les 00:00 hores del dia 24 de maig de 2020, mitjançant autorització del Congrés dels Diputats de 6 de maig de 2020 (BOE núm. 129, de 9 de maig de 2020).

II

La disposició addicional desena del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, estableix que els terminis per a la tramitació i la resolució definitiva de les figures de planejament urbanístic i de gestió urbanística establerts per aquesta Llei s'amplien en un mes, en cas que coincideixin totalment o parcialment amb el mes d'agost.

Aquesta mesura, que si bé no constitueix una veritable inhabilitació del mes d'agost en la matèria de què tracta, obliga a adaptar l'activitat de l'Administració urbanística a les característiques d'aquest mes de l'any, en què una part considerable de la població gaudeix de les seves vacances anuals.

Tanmateix, l'estat d'alarma declarat per a la gestió de la crisi sanitària ocasionada per la COVID-19, conjuntament amb les mesures corresponents que s'han adoptat successivament, han portat a una certa paràlisi administrativa en aquelles matèries que no estan implicades directament en l'execució d'aquestes mesures, com ara la tramitació de les figures urbanístiques de planejament i de gestió.

Atenent l'evolució de la crisi sanitària i el cessament mateix que s'espera de l'estat d'alarma declarat, és notori que cal recuperar al més aviat possible l'activitat administrativa normal amb relació a les matèries

CVE-DOGC-A-20134005-2020

esmentades, per no haver d'afrontar una crisi econòmica més gran que la que s'albira.

En aquest sentit, la disposició addicional desena del Text refós de la Llei d'urbanisme es presenta com un entrebanc per recuperar, després d'aquestes setmanes de paràlisi, la tramitació normal de les figures urbanístiques esmentades, de les quals sovint depenen inversions econòmiques importants.

Per superar aquesta dificultat, l'article 1 suspèn l'eficàcia de la disposició addicional desena del Text refós de la Llei d'urbanisme durant l'any 2020, pel que fa a la resolució definitiva dels òrgans urbanístics de l'Administració de la Generalitat de caràcter col·legiat.

III

Per la seva banda, els articles 2.2 i concordants del Reial decret llei 15/2020, de 21 d'abril, de mesures urgents complementàries per donar suport a l'economia i l'ocupació, exclusivament en el marc dels acords a què fa referència la mesura, estableixen que les parts poden disposar lliurement de la fiança obligatòria en metàl·lic regulada a l'article 36 de la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans, que poden fer servir per pagar totalment o parcialment algunes de les mensualitats de la renda. Supòsit en el qual la part arrendatària ha de reposar la fiança en el termini d'un any des que es va formalitzar l'acord.

Aquesta mesura està adreçada a reduir els costos de pimes i autònoms en matèria d'arrendament de finques urbanes per a ús diferent del d'habitatge, que pot comportar un gran nombre de sol·licituds extraordinàries de devolució de fiances.

D'acord amb l'article 3.1 de la Llei 13/1996, de 29 de juliol, del registre i el dipòsit de fiances dels contractes de lloguer de finques urbanes, amb relació a la disposició addicional tercera, apartat 1, de la Llei d'arrendaments urbans, la fiança esmentada es diposita a l'Institut Català del Sòl. I, d'acord amb l'article 7.1 de la Llei 13/1996, de 29 de juliol, l'Incasòl ha de destinar l'import de les fiances dipositades a determinades actuacions en matèria de política pública de sòl i d'habitatge fins a un import màxim del 90% de les fiances dipositades, ja que, en tot cas, ha de reservar un import no inferior al 10% d'aquests recursos per garantir l'efectivitat en el pagament de les cancel·lacions i les devolucions consegüents que s'esdevinguin.

Tenint en compte l'actual situació econòmica i per garantir el funcionament normal de l'Institut Català del Sòl, així com per assegurar les devolucions ordinàries de les fiances dipositades a la finalització dels contractes d'arrendaments corresponents davant l'eventual disminució de la reserva mínima que estableix l'article 7.1 de la Llei 13/1996, de 29 de juliol, es permet que aquest Institut modifiqui el sistema del còmput d'aquesta reserva, a l'efecte de diferenciar quin import del total prové de les fiances dipositades per a la formalització dels contractes d'arrendament de finques urbanes per a ús d'habitatge i quin import de les fiances prové dels contractes d'arrendaments de finques urbanes per a usos diferents. I, d'aquesta manera, poder aplicar a cada part de la reserva la sol·licitud de la devolució de la fiança que pertorqui.

IV

L'article 8 de la Llei 12/1981, de 24 de desembre, per la qual s'estableixen normes addicionals de protecció dels espais d'especial interès natural afectats per activitats extractives, estableix que, un cop finalitzada la restauració, la devolució de les fiances de les activitats extractives té lloc un cop finalitzat el termini de garantia, que oscil·la entre els tres i els cinc anys. En el context actual de greu afectació de l'activitat econòmica, es considera que es poden adoptar mesures que, sense posar en risc el resultat de la restauració, permetin flexibilitzar el retorn de les fiances un cop la restauració s'ha portat a terme de manera satisfactòria.

D'altra banda, pel que fa al Fons del Patrimoni Natural, donada la greu afectació que pateixen les iniciatives ambientals en aquesta situació originada per la COVID-19, es considera imprescindible activar i desenvolupar les accions per a les quals es va crear el Fons. Donada la impossibilitat de fer-ho amb els recursos actualment disponibles, es preveu que part dels recursos del Fons es puguin destinar a la dotació dels mitjans personals i materials necessaris per a la seva gestió.

V

En el cas present, el caràcter extraordinari i excepcional de la situació deriva de les mesures adoptades per a la gestió de la situació de crisi sanitària, que l'Organització Mundial de la Salut va elevar a pandèmia internacional l'11 de març de 2020. Aquesta situació requereix adoptar amb urgència les mesures extraordinàries a què s'ha fet referència, que no es poden ajornar.

CVE-DOGC-A-20134005-2020

Tenint en compte aquesta situació de necessitat extraordinària i urgent, el Govern, d'acord amb l'article 38 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, pot dictar disposicions legislatives provisionals, sota la forma de decret llei, en els termes de l'article 64 de l'Estatut.

Per tot això, en ús de l'autorització concedida en l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, a proposta del conseller de Territori i Sostenibilitat, i d'acord amb el Govern,

Decreto:

Article 1

Suspensió de la disposició addicional desena del Text refós de la Llei d'urbanisme

Se suspèn per a l'any 2020 l'ampliació de terminis per a la resolució definitiva de les figures de planejament urbanístic que estableix la disposició addicional desena del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, que hagin de ser adoptades pels òrgans urbanístics de l'Administració de la Generalitat de caràcter col·legiat.

Article 2

Aplicació de la mesura a què fa referència l'article 2.2 del Reial decret llei 15/2020

A l'efecte del que estableix l'article 2.2 del Reial decret llei 15/2020, de 21 d'abril, de mesures urgents complementàries per donar suport a l'economia i l'ocupació, l'Institut Català del Sòl pot limitar l'import de les fiances a retornar en execució de la mesura a què fa referència, al 10% de les fiances que hi són dipositades, relatives als contractes d'arrendament de finques urbanes per a ús diferent del d'habitatge, amb la finalitat de garantir la devolució ordinària de les fiances a la finalització del contracte d'arrendament que pertorqui.

Article 3

Modificació del règim de les fiances de les activitats extractives

Es modifica l'apartat 5 de l'article 8 de la Llei 12/1981, de 24 de desembre, per la qual s'estableixen normes addicionals de protecció dels espais d'especial interès natural afectats per activitats extractives, que passa a tenir la redacció següent:

“5 La devolució de la fiança es fa quan ha transcorregut el termini de garantia que s'hagi fixat en l'informe sobre el programa de restauració. Aquest termini és, com a màxim, de cinc anys. Això no obstant, un cop s'ha efectuat l'acceptació de les obres de restauració, la persona titular de l'activitat pot sol·licitar la devolució del 75% de l'import dels conceptes de la fiança que es detallen a continuació:

- a) Moviment de terres pròpies amb anivellament
- b) Estesa de sòl edàfic propi abassegat
- c) Llaurada i aportació d'adobs
- d) Reblert amb material propi
- e) Reblert amb material d'aportació
- f) Construcció de rases per a la xarxa de desguàs
- g) Hidrosembra
- h) Subsolat
- i) Estufament”

Article 4

CVE-DOGC-A-20134005-2020

Fons del patrimoni natural i la biodiversitat

S'afegeix una nova disposició addicional, la setena, a la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, de canvi climàtic, amb el contingut següent:

“Disposició addicional setena

“Fons del Patrimoni Natural

1. El Fons del Patrimoni Natural es va crear per la Disposició addicional 10a de la Llei 4/2017, de 28 de març, de pressupostos de la Generalitat per al 2017. És un fons de caràcter públic, sense personalitat jurídica, adscrit al departament competent en matèria de patrimoni natural, i que té com a objectiu impulsar actuacions relacionades amb la protecció, la gestió, la millora i la valorització del patrimoni natural i la biodiversitat.

2. El Fons del Patrimoni Natural es nodreix, com a mínim, amb el 50% dels ingressos obtinguts de l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica. Es poden destinar recursos econòmics del Fons a la dotació dels mitjans tècnics i humans necessaris per a la seva gestió.”

Disposició derogatòria

Queda derogada la disposició final tretzena de la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic.

Disposició final

Aquest Decret Llei entra en vigor el mateix dia de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquest Decret Llei cooperin en el seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui el facin complir.

Barcelona, 12 de maig de 2020

Joaquim Torra i Pla

President de la Generalitat de Catalunya

Damià Calvet i Valera

Conseller de Territori i Sostenibilitat

(20.134.005)

Ferran Falcó Isern, Secretari General del Departament de Territori i Sostenibilitat,

C E R T I F I C O :

Que dono la meva conformitat a la documentació que forma part de l'expedient del Decret
Llei de mesures urgents en matèria d'urbanisme, fiances i ambiental.

I, perquè així consti i als efectes oportuns, signo aquest certificat